EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2017 03 08
COM(2017) 121 final

KOMISIJOS ATASKAITA EUROPOS PARLAMENTUI IR TARYBAI

Rinkos pokyčiai, dėl kurių gali prireikti taikyti KRR 459 straipsnį

Rinkos pokyčiai, dėl kurių gali prireikti taikyti KRR 459 straipsnį

Ši ataskaita yra skirta Europos Parlamentui ir Tarybai informuoti apie praėjusiais metais įvykusius rinkos pokyčius, dėl kurių gali prireikti taikyti Kapitalo reikalavimų reglamento (KRR)[1] 459 straipsnį. Ji parengta remiantis Europos sisteminės rizikos valdybos (ESRV) pateiktu vertinimu[2].

1. PAGRINDINIAI FAKTAI

KRR 459 straipsnyje nustatyta, kad Komisija, padedama ESRV, bent kartą per metus Europos Parlamentui ir Tarybai turi pateikti ataskaitą apie rinkos pokyčius, dėl kurių gali prireikti taikyti šį straipsnį. Pagal KRR 459 straipsnį tam tikromis sąlygomis, visų pirma ESRV arba EBI pateikus rekomendaciją arba nuomonę, Komisija vienų metų laikotarpiui gali nustatyti griežtesnius bankų nuosavų lėšų dydžio, didelių pozicijų arba viešo atskleidimo reikalavimus. Būtinos sąlygos yra tai, kad reikia imtis priemonių siekiant reaguoti į mikroprudencinės ir makroprudencinės rizikos intensyvumo pokyčius, atsirandančius dėl rinkos pokyčių Sąjungoje arba už Sąjungos ribų, kurie daro poveikį visoms valstybėms narėms, ir tai, kad KRR ir (arba) Kapitalo reikalavimų direktyvoje (KRD IV) nustatytų priemonių nepakanka šiai rizikai valdyti.

2. IŠVADA IR PERSPEKTYVOS

Europos Komisija, pirmiausia atsižvelgdama į tai, kad pagal šį straipsnį leidžiama tik griežtinti priemones, į kitų KRR ir (arba) KRD IV priemonių prioritetą ir į tai, kad pagal KRR 459 straipsnį priemonės gali būti nustatomos tik tada, kai atitinkami rinkos pokyčiai turi įtakos visoms valstybėms narėms, kol kas nemato jokių aplinkybių, dėl kurių reikėtų taikyti KRR 459 straipsnį. Atsižvelgdamos į šį vertinimą, nei ESRV, nei EBI Komisijai imtis veiksmų pagal KRR 459 straipsnį kol kas nerekomenduoja.

Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su ESRV, ir toliau stebės atitinkamus rinkos pokyčius Sąjungoje arba už Sąjungos ribų, dėl kurių gali prireikti taikyti šį straipsnį.

3. ANALIZĖ

3.1. Bendroji apžvalga

Komisija mano, kad praėjusiais metais padėtis ES finansų sistemoje ganėtinai skyrėsi nuo aplinkybių, kuriomis reikėtų imtis priemonių pagal KRR 459 straipsnį. Konkrečiau kalbant, nepastebima jokio ekonomikos perkaitimo dėl paskolų teikimo. Nors, vertinant pagal ankstesnius ir tarptautinius standartus, ekonomikoje svertas yra didelis, jis nedidėja, taip pat nėra požymių, kad svertas didėtų bankų sektoriuje. Tikėtina, kad ši tendencija išliks.

[1] 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

[2] Vertinimas, kurį ESRV pateikė 2016 m. gegužės 2 d., skelbiamas adresu https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/other/20160502_letter_md.en.pdf?90e22809ce71729e2d5902d9aa7dbf46. Be to, rengiant šią ataskaitą, remtasi Europos Komisijos ekonomine prognoze ir Europos Centrinio Banko, Europos priežiūros institucijų, Europos bankininkystės institucijos ir Tarptautinio valiutos fondo analize.

ES ekonomika auga lėtai, o tai reiškia, kad ekonomikos perkaitimo rizika yra maža. Remiantis naujausia Komisijos prognoze, 2016 ir 2017 m. ES ir euro zonos realiojo BVP augimas bus mažesnis nei 2 proc. Gamybos apimties atotrūkis išliks neigiamas, o vartotojų kainų infliacija nesieks 2 proc. ribinės vertės, kurią ECB laiko suderinama su kainų stabilumo tikslu. Esant mažai infliacijai ir lėtai augant ekonomikai, centrinių bankų normos smuko iki labai žemo lygio. Dėl šios priežasties ir dėl to, kad centriniai bankai pirko turto, palūkanų normos obligacijų ir kredito rinkose tapo mažos. Nepaisant mažų palūkanų normų, ne finansų bendrovių ir namų ūkių skolos ir BVP santykis daugelyje ES valstybių narių nedidėja; manoma, kad, paspartėjus ekonomikos augimui, nusistovės šio rodiklio mažėjimo tendencija. Esant lėtam ekonomikos augimui, kredito paklausa neturėtų paskatinti pernelyg didelio sverto susidarymo finansų sektoriuje. Mažai tikėtina, kad artimiausiu metu dėl išorės pokyčių ES ekonomikai grėstų perkaitimas, nes prognozuojama, kad pasaulio BVP ir pasaulio prekybos augimas bus gerokai lėtesnis už ilgalaikes tendencijas. Dėl rezultatų, gautų po Jungtinėje Karalystėje surengto referendumo dėl šalies narystės Europos Sąjungoje, gerokai padidėjo neapibrėžtumas (vertinant pagal Bakerio ir Bloomo indeksą), todėl padidėjo rizika, kad ES ekonomikos augimo perspektyvos blogės, ir gali sumažėti daugelio dalyvių noras daugiau skolintis. Bankų sektoriuje, kuris yra ES finansų sistemos pagrindas, svertas nedidėja. 2015 m. bankų reguliuojamojo kapitalo pakankamumo koeficientai padidėjo, o 2016 m., remiantis preliminariais EBI duomenimis, išliko beveik tokio pat dydžio. Tokia išvada darytina tiek dėl bendro 1 lygio nuosavo kapitalo, tiek dėl bendrų kapitalo pakankamumo koeficientų. 2016 m. viduryje ES vidutinis svertinis bendro 1 lygio nuosavo kapitalo koeficientas buvo 13,5 proc., o mažiau kaip 5 proc. bankų – mažesnis nei 11 proc. Iš ECB statistikos matyti, kad 2015 ir 2016 m. bendras pinigų finansų įstaigų (PFĮ) balansas, neįtraukiant Europos centrinių bankų sistemos (ECBS), padidėjo labai nedaug. Galima palyginti, kad prieš krizę (2001–2008 m. laikotarpiu) PFĮ bendras turtas augo apie 10 proc. per metus. Bankų skolinimo veikla ES taip pat buvo vangi. Pavyzdžiui, 2015 ir 2016 m. bankų skolinimas privačiajam sektoriui euro zonoje didėjo mažiau nei nominalusis BVP. ESRV apskaičiuotas kredito ir BVP santykio atotrūkis yra neigiamas; tikėtina, kad 2016 m. jis pasiekė žemiausią lygį ir nustojo smukęs. Aukštas neveiksnių paskolų lygis stabdo kredito augimą. Dėl to bankai patiria paskolų valdymo išlaidų ir todėl mažėja paskatos didinti kredito pasiūlą. Be to, tai rodo, kad įmonių ir namų ūkių sektoriuose susidarė didelė skolų našta. Blogų skolų turinčios įmonės arba namų ūkiai veikiausiai gerai pagalvos prieš investuodami, nes žino, kad bankai, norėdami kompensuoti riziką, nustatys didesnę kredito kainą.

Remiantis 2016 m. EBI testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatais, ES bankų sektorius, kaip visuma, yra pakankamai atsparus sukrėtimams. Pagal nepalankųjį scenarijų, apimantį gilų nuosmukį ir didelius labai įvairaus finansinio turto kainų sukrėtimus, vidutinis bendro 1 lygio nuosavo kapitalo koeficientas sumažėtų iki 9,4 proc. Tai daugiau už atitinkamą rezultatą, gautą 2014 m. atlikus testavimą nepalankiausiomis sąlygomis (8,5 proc.), o tai reiškia, kad ES bankų sektorius ir toliau kaupė dideles atsargas, kurias būtų galima panaudoti esant neigiamiems ekonomikos pokyčiams. Be to, atlikus testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, įvairiose įstaigose nustatytas labai nevienodas bankų jautrumas neigiamiems sukrėtimams. Taigi, atsižvelgiant į rizikos pokyčius šioje srityje, labiau tiktų taikyti nacionalines priemones pagal KRR ir (arba) KRD IV, o ne KRR 459 straipsnyje nustatytas plataus užmojo priemones.

3.2. ESRV nustatyta rizika ES finansiniam stabilumui

Praėjusiais metais ESRV nustatė, kad Europos ekonomikai gresia keturių rūšių didelė rizika. Ši rizika – tai rizikos priedo perkainojimas pasaulio finansų rinkose, kurį skatina mažas rinkos likvidumas, toliau blogėjantys bankų ir draudikų balansai, skolos tvarumo mažėjimas valstybių, įmonių ir namų ūkių sektoriuose, sukrėtimai ir plintantis neigiamas poveikis, kurių šaltinis yra šešėlinės bankininkystės sektoriai. Toliau išsamiau aptariama galima šios rizikos svarba KRR 459 straipsnyje nustatytoms priemonėms.

(a) Rizikos priedo perkainojimas

Galimas rizikos priedo perkainojimas pasaulio finansų rinkose, kurį skatina mažas likvidumas, laikomas labai svarbia Europos finansų sektoriuje gresiančia makrofinansine rizika.

Vienas iš šios rizikos veiksnių – didelės kai kurių klasių turto kainos, palyginti su ankstesnių laikotarpių vidurkiais. Dideles turto kainas didele dalimi lemia mažos palūkanų normos, daugelio kategorijų investuotojus skatinančios ieškoti galimybių užsidirbti. Nors yra požymių, kad kai kuriose įmonių obligacijų rinkose ir nekilnojamojo turto rinkose prisiimama didelė rizika, šie požymiai įvairiuose rinkos segmentuose ir valstybėse narėse yra nevienodi. Pirmiausia tai pasakytina apie perkaitimo požymius, matomus kai kurių valstybių narių nekilnojamojo turto rinkose, nors kitose valstybėse narėse tokių požymių beveik nematyti.

Finansų įstaigų, kurioms taikoma KRD IV ir (arba) KRR, kapitalo padėtis turėtų būti pakankamai gera, kad finansų įstaiga būtų pajėgi atsilaikyti, kai ši rizika iš tiesų pasireikš. EBI atlikus testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, 1 lygio nuosavo kapitalo koeficientas nepalankaus scenarijaus atveju dėl rinkos rizikos sumažėjo tik 1 procentiniu punktu, palyginti su visu 3,8 procentinio punkto sumažėjimu pagal nepalankų scenarijų. Taigi, atlikus testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, nustatyta, kad rinkos rizika nebuvo pagrindinis kapitalo mažėjimo veiksnys. Žinoma, rinkos rizika gali pasireikšti kitokia forma, nei manyta atliekant testavimą nepalankiausiomis sąlygomis. Tačiau optimistiškai nuteikia tai, kad pastaraisiais metais, kai pasaulio rinkose atsirado staigių rizikos priedų koregavimų, finansų sektorius pasirodė esąs pakankamai atsparus. Tokie įvykiai buvo trumpas JAV iždo obligacijų paklausos pakilimas 2014 m. spalio mėn., Vokietijos vyriausybės obligacijų išpardavimas 2015 m. gegužės–birželio mėn., valiutos ir akcijų kainų pasikeitimas po Jungtinėje Karalystėje surengto referendumo 2016 m. birželio mėn. ir staigus Japonijos vertybinių popierių pelningumo padidėjimas 2016 m. rugpjūčio mėn. Šie įvykiai turėjo trumpalaikės įtakos kito finansinio turto kainoms ir nesukėlė sumaišties nė vienoje finansų įstaigoje. Dar vienas pastebimas rinkos pokytis yra susijęs su retkarčiais pasitaikančiomis staigiomis ES bankų akcijų kainų reakcijomis[3]. Galima apgailestauti, kad stebėti rinkos rizikos pozicijas yra sunku, tačiau šiuo metu šioje srityje rengiami politikos pasiūlymai, atliekant pagal Bazelio sistemą pradėtą pamatinę prekybos knygos peržiūrą; manoma, kad, siekiant didesnio skaidrumo, šie pasiūlymai bus veiksmingesni už bet kurią KRR 459 straipsnyje nustatytą priemonę.

[3] Kadangi akcijų kainų pokyčiai yra glaudžiai susiję su tolesnio bankų ir draudikų balansų blogėjimo rizika, jie įvertinti kitame skirsnyje.

(b) Tolesnis bankų ir draudikų balansų blogėjimas

Kaip nurodė ESRV, tolesnis bankų ir draudikų balansų blogėjimas yra dar viena didelė rizika, kelianti grėsmę ES finansiniam stabilumui. Šios rizikos svarbą patvirtina beveik visus 2016 m. stebėta ES bankų akcijų kainų mažėjimo tendencija, nes ji atspindi didelį bankų rinkos verčių sumažėjimą. Akcijų kainų mažėjimas pastebimai paspartėjo, kai nustatant rinkos kainas buvo atsižvelgta į naujienas apie ekonominę riziką; tai dar kartą patvirtina, kad pirmieji du ESRV sisteminės rizikos sąrašo punktai yra glaudžiai tarpusavyje susiję. Tačiau, atlikus išsamesnį patikrinimą, nustatyta, kad pagrindinė pastebimo bankų akcijų kainų mažėjimo priežastis buvo ne skeptiškos nuotaikos, susijusios su tuo, kad bankai gali tapti nemokūs, o bankų pelningumo perspektyvos. Jei rinkose būtų kilęs susirūpinimas dėl bankų mokumo, kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių kainos ir bankų skolos priemonių pelningumas taip pat būtų gerokai didėję, tačiau to, išskyrus kai kurias konkrečių įstaigų finansines priemones, nebuvo pastebėta.

Pirmiausia atkreiptinas dėmesys į šiuos 2016 m. epizodus, rodančius bankų pelningumo perspektyvas: i) prastų ekonominių duomenų paskelbimą 2016 m. vasario mėn.; ii) Jungtinėje Karalystėje surengto referendumo rezultatų paskelbimą 2016 m. birželio mėn.; iii) EBI testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatų paskelbimą 2016 m. rugpjūčio mėn. Šiais trimis atvejais daugelio bankų akcijų kainų pokyčiai buvo gerokai mažesni už ne bankų akcijų kainų pokyčius ir per visus tris epizodus rinkų analitikai atkreipė dėmesį į svarbius pelningumo veiksnius. 2016 m. vasario mėn. paskelbus prastus duomenis, sustiprėjo nuomonė, kad palūkanų normos dar ilgai išliks mažos, dėl to nusistovės mažos pelno maržos ir mažas įsipareigojimų įgyvendinimo terminų keitimo pelningumas. Atsižvelgiant į Jungtinėje Karalystėje surengto referendumo rezultatus, kyla abejonių, ar Londonas ir toliau tikrai bus veiksmingas ES finansinis centras. Jungtinės Karalystės pasitraukimas iš ES gali lemti didesnes tarpvalstybinio didmeninio finansavimo išlaidas. EBI atliktas testavimas nepalankiausiomis sąlygomis atskleidė bankų jautrumą nepalankiam ekonominiam scenarijui.

Nors visos ES bankų sistemos, visų pirma labiausiai pažeidžiamų bankų, kapitalo pakankamumo rodiklio padidinimas galėjo apriboti su šiais epizodais susijusius vertinimo nuostolius, panašu, kad valdžios institucijų reikalavimas, kad bankai pasiektų aukštesnius kapitalo pakankamumo rodiklius, padarė neigiamą poveikį. Priežastis ta, kad dėl mažo daugelio bankų pelningumo jau sumažėjo galimybės per trumpą laiką gerokai padidinti kapitalą. Pirma, dėl mažo pelningumo sumažėja nepaskirstytojo pelno suma, kurią būtų galima panaudoti kapitalui padidinti. Antra, jei bankai didins kapitalo pakankamumo koeficientus toliau sparčiau mažindami veiklos apimtį arba prisiimamą riziką, tikėtina, kad pelningumas dar labiau sumažės, ir esama rizikos, kad ekonomikoje kils kreditų krizė. Trečia, atsižvelgiant į nustatytą mažą akcijų vertę, matyti, kad bankų, kurie didina kapitalą išleisdami akcijas, nuosavo kapitalo kaina yra didelė. Remdamasis EBI tyrimu, TVF vertina, kad vidutinė nuosavo kapitalo kaina ES bankų sistemoje sudaro apie 9 proc. Remiantis EBI duomenimis, nuosavo kapitalo grąžos vidurkis yra apie 6 proc., o vidutinio dydžio bankų – apie 2 proc. Kadangi daugelio bankų nuosavo kapitalo kaina viršija nuosavo kapitalo grąžą, pareikalavus didinti kapitalo pakankamumo rodiklius pelningumas dar labiau sumažėtų. Šį teorinį argumentą patvirtina informacija, kurią kai kurie rinkų analitikai (iš investicinių bankų ir kredito reitingų agentūrų) pateikė aiškindami galimą akcijų kainų mažėjimo 2016 m. vasario mėn. priežastį. Jų nuomone, ta priežastis buvo gandai, kad priežiūros institucijos, norėdamos sustiprinti kai kurių bankų kapitalo padėtį, šių bankų akcininkams nustatė

galimus dividendų išmokų apribojimus. Taigi investuotojų į bankų nuosavą kapitalą bazė buvo jautri politikos sumetimais nustatytoms priemonėms, dėl kurių mažėja jų investicijų pelningumas. Remiantis šia patirtimi, galima daryti išvadą, kad lėto augimo ir menkų lūkesčių dėl bankų pelningumo perspektyvų laikotarpiais pagal KRR 459 straipsnį siūlomos politikos priemonės veikiausiai nebūtų veiksmingos. Kaip jau minėta, priemonės pagal KRR 459 straipsnį veikiausiai būtų veiksmingiausios tada, kai lūkesčiai dėl bankų pelningumo ir akcijų vertės yra pernelyg dideli.

Mažą ES bankų pelningumą lemia cikliniai, istoriniai ir struktūriniai veiksniai. Pagrindiniai cikliniai veiksniai buvo lėtas nominalus ekonomikos augimas ir mažos centrinių bankų palūkanų normos. Dėl nominalaus ekonomikos augimo buvo apribotos finansų sektoriaus galimybės didinti ekonomikai teikiamų paslaugų apimtį. Taip pat sumažėjo bankų teikiamų paskolų paklausa. Esant mažoms palūkanų normoms ir plokščiai pelningumo kreivei, finansiniai tarpininkai gauna mažas maržas, kurios geriausiai matomos iš mažesnio pelno, gaunamo iš įsipareigojimų įgyvendinimo terminų keitimo. Be to, bankų pelningumui įtakos turi nulinės žemutinės palūkanų normos: bankai negali mažmeniniams indėlininkams nustatyti neigiamų palūkanų normų, nes šie pinigus gali laikyti grynaisiais, o ne kaip indėlius. Istoriniai veiksniai visų pirma yra susiję su didele neveiksnių paskolų našta kai kuriose bankų sistemos dalyse, pirmiausia tose valstybėse narėse, kuriose dėl užsitęsusio lėto ekonomikos augimo atsirado daug neveiksnių paskolų. Bankai turi įvairių galimybių tvarkyti neveiksnias paskolas, tačiau dažnai nepakanka paskatų tai daryti. Pavyzdžiui, realizavus dėl neveiksnių paskolų patirtus nuostolius arba jas pardavus pigiau (nebent jau suformuoti atidėjiniai), būtų sumažintas pelnas ir kapitalo pakankamumo rodikliai. Taikant alternatyvą, kai neveiksnios paskolos paliekamos balanse (angl. *evergreening*), padėtis laikinai pagerinama, tačiau dėl to turto kokybė tampa labiau neapibrėžta ir todėl gali būti patiriamos didesnės išlaidos finansavimo rinkose ir nenorima didinti skolinimo ekonomikai. Be to, aukštas neveiksnių paskolų lygis reiškia dideles blogų paskolų valdymo išlaidas.

Bankų sektoriuje įsivyravus mažam pelningumui, vidutinės trukmės laikotarpiu gali kilti mokumo problemų. Nors sprendžiant problemas, kylančias dėl ciklinių mažo pelningumo veiksnių, būtų galima taikyti makroprudencinę politiką, pagal kurią būtų mažinami esami bankų veiklos apribojimai, KRR 459 straipsnis tam nėra tinkamas. Jame tik suteikiama galimybė vienų metų laikotarpiui nustatyti griežtesnius prudencinius reikalavimus, o ne juos mažinti. Be to, KRR 459 straipsnio įtaka neveiksnioms paskoloms yra maža. Istorinę problemą, susijusią su aukštu neveiksnių paskolų lygiu, geriausia būtų spręsti nustatant veiksmingesnes bankroto procedūras, kurios bankams suteiktų galimybę greičiau spręsti neveiksnių paskolų problemą. Atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą, Taryba neveiksnių paskolų klausimą aptarė 2016 m. liepos mėn. konkrečioms šalims skirtose rekomendacijose, pateiktose šešioms valstybėms narėms. Komisija, siekdama užtikrinti, kad būtų imtasi tinkamų veiksmų, palaiko glaudų ryšį su nacionalinėmis valdžios institucijomis ir Europos suinteresuotaisiais subjektais. Taikant KRR 459 straipsnyje nustatytus prudencinius reikalavimus, gali būti įmanoma paskatinti struktūrinius pokyčius, nes finansų įstaigos, kurioms sunkiai sekasi vykdyti šiuos reikalavimus, būtų skatinamos mažinti balansus, veiklos apimtį ar net pasitraukti iš rinkos. Tačiau, atsižvelgiant į laikiną KRR 459 straipsnyje nustatytų priemonių pobūdį, t. y. jų taikymą vienų metų laikotarpiu, šios priemonės nėra tinkamos pageidaujamiems struktūriniams ES bankų sistemos pokyčiams skatinti.

(c) Skolos tvarumo mažėjimas valstybių, įmonių ir namų ūkių sektoriuose

Skolos tvarumo mažėjimo valstybių, įmonių ir namų ūkių sektoriuose problema, nors ji yra gana vienodai aktuali ir svarbi visoms valstybėms narėms, pagal KRR 459 straipsnį taikomomis priemonėmis veiksmingai nebūtų sprendžiama.

Priemonių, kuriomis bankų sektoriuje mažinamas svertas, poveikis ne finansų sektoriaus subjektų skolos tvarumui nėra aiškus. Nors ir gali būti, kad jos lemtų finansinio įsiskolinimo mažinimą ne finansų ekonomikoje ir dėl šalutinio poveikio pagerėtų skolos tvarumas, dėl šių priemonių taip pat gali tapti sunkiau gauti kreditą, o dėl to esamos skolos gali tapti netvarios.

(d) Sukrėtimai ir plintantis neigiamas poveikis, kurių šaltinis yra šešėlinės bankininkystės sektoriai

Dėl rizikos, kurią kelia šešėlinės bankininkystės sektorius, reikia pasakyti, kad požiūris, taikomas pagal KRR nustatytą didelėms pozicijoms taikytiną tvarką, kol kas atrodo esąs pakankamas, ir poreikio taikyti KRR 459 straipsnį nėra. 2015 m. gruodžio mėn. priimtos ir nuo 2017 m. sausio 1 d. taikomos EBI gairės dėl šešėlinės bankininkystės subjektų pozicijų ribų[4]. Šiose gairėse nustatyti bendrieji principai, kurių įstaigos turėtų laikytis valdydamos riziką, kurią joms gali kelti šešėlinės bankininkystės subjektų pozicijos, pagrindinis šešėlinės bankininkystės subjektų pozicijų ribų nustatymo metodas ir atsarginis metodas, taikytinas tuo atveju, jei įstaigos negalėtų taikyti pagrindinio metodo. EBI atliktu darbu Komisija pasinaudos pagal KRR 395 straipsnio 2 dalį rengdama ataskaitą dėl tokių ribų nustatymo tinkamumo ir poveikio, kurioje taip pat bus atsižvelgta į tarptautinius rizikos, kylančios dėl šešėlinės bankininkystės subjektų, pokyčius.

[4] https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1310259/EBA-GL-2015-20+GL+on+Limits+to+Exposures+to+Shadow+Banking+Entities.pdf/f7e7ce6b-7075-44b5-9547-5534c8c39a37.